

»11) regler for investeringsforeningers oplysningspligt efter § 10 b,«.

14) Nr. 36 affattes således:

»36. § 28, stk. 1, nr. 12, affattes således:

»12) regler for administrationen af 25 pct.-grænsen i § 3 e, stk. 1,«.

15) Nr. 37 udgår.

Til § 3

Af et *mindretal* (FP), tiltrådt af et *mindretal* (V og KF):

16) I *stk. 2* ændres »§ 1, nr. 1, 2, 9, 11, 12, 13, 14 og 34« til: »§ 1, nr. 12 og 13«.

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af V, KF og FP):

17) *Stk. 3* affattes således:

»*Stk. 3*. Ved ophævelse af de i § 2, stk. 2, nævnte opsparingsordninger har § 1, nr. 01, 02, 3, 24, 28 og 35, virkning fra og med den 23. maj 1995.«

18) Efter *stk. 3* indsættes som nyt stykke:

»*Stk. 4*. Uanset bestemmelsen i realrenteafgiftslovens § 3 e, stk. 2, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 3, kan investeringsforeninger oprettet inden den 26. april 1995 for afgiftsåret 1995 anses for omfattet af bestemmelsen i realrenteafgiftslovens § 3 e, stk. 1. Det er dog en forudsætning herfor, at investeringsforeningen senest den 1. juli 1995 har ændret sine vedtægter, således at den opfylder betingelserne i realrenteafgiftslovens § 3 e, stk. 1.«

Stk. 4 bliver herefter *stk. 5*.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 16

Mindretallet stiller ændringsforslagene for at sikre, at der også i fremtiden er mulighed for privat boligbyggeri.

Til nr. 2-5, 11, 12 og 15

Lovforslaget indeholder nogle tilpasninger af de regler om realrenteafgift af investerings-

beviser, som blev gennemført ved lov nr. 299 af 27. april 1994.

Både den oprindelige lov og lovforslaget tager udgangspunkt i et gennemsigthedsprincip, således at udgangspunktet i reglerne er, at det realrenteafgiftspligtige investeringsforeningsmedlem skal betale realrenteafgift, som om investeringsforeningens aktiver var ejet direkte af medlemmet.

Det har dog efterfølgende vist sig, at dette gennemsigthedsprincip er meget svært at gennemføre. Det er således svært at undgå, at der kan ske spekulation i reglerne, eller at medlemmerne kan blive udsat for en utilsigtet høj beskatning.

Dette er især tilfældet i forbindelse med køb og salg af investeringsbeviser, hvor end ikke en dag til dag-opgørelse af den afgiftspligtige del kan sikre en korrekt opgørelse af den afgiftspligtige del. Baggrunden herfor er, at investeringsbeviset købes og sælges til kurser, der i et vist begrænset omfang afviger fra den indre værdi. Dvs. at det indtrædende/udtrædende medlem ikke indskyder/udtager en til beviset svarende del af investeringsforeningens formue. Dette i sig selv gør, at gennemsigtheden vanskeligt kan gennemføres.

Hertil kommer, at gennemsigthedsprincippet kræver fastlæggelse af nogle meget komplicerede regler, der vil pålægge både investeringsforeningerne, pengeinstitutterne og skattemyndighederne store administrative byrder.

På denne baggrund foreslås det i ændringsforslaget i vidt omfang at gå tilbage til det før 1995 gældende princip, hvorefter afkast af investeringsbeviser enten var fuldt afgiftspligtige eller fuldt afgiftsfrie.

Den fulde afgiftspligt gjaldt for beviser i investeringsforeninger, der helt eller delvis investerede i afgiftspligtige aktiver, f.eks. obligationer. Afgiftsfriheden gjaldt for beviser i investeringsforeninger, der udelukkende investerede i aktiver, hvis afkast var helt eller delvis undtaget fra afgiftspligt, f.eks. aktier, indeksobligationer og konvertible obligationer.

Det foreslås i en ny § 3, stk. 1, nr. 3, at fastsætte, at udgangspunktet er, at afkast af investeringsbeviser er afgiftspligtigt - ændringforslag nr 2.

Herudover foreslås det i en ny § 3, stk. 3, nr. 7, at fastsætte, at en del af afkastet vil kunne være afgiftsfrit - ændringsforslag nr. 3. Afgifts-